सायकप्रणुत्त Adj. *durch Geschosse vertrieben.*

सायकमय Adj. *aus Pfeilen bestehend.*

°सायकाय्, °यते *die Pfeile des — darstellen* Daç. 25,3.

सायकायन m. Patron. von सायक. Auch Pl.

सायकायनिन् m. Pl. *die Schule des* Sâjakâjana Weber, Lit. 105.

सायंकाल m. *Abendzeit, Abend.*

सायंकालिक Adj. *abendlich* Comm. zu Vâsav. 96.

सायंकालीन Adj. dass.

सायंगृह Adj. = यत्रसायंगृह.

सायंगोष्ठ Adj. *Abends in die Hürde getrieben.*

सायण m. N. pr. 1) des bekannten Commentators vedischer, philosopischer und grammatischer Werke. Auch सायणमाधव und सायणाचार्य genannt. — 2) eines anderen Autors Burnell, T. 142, *a.*

सायणमाधव m. s. u. सायण 1).

सायणमाधवीय Adj. *von* Sâjaṇamâdhava *verfasst.*

सायणीय n. *ein Werk* Sâjaṇa's.

सायतन Adj. *sammt Stätte u. s. w.*

सायन Adj. 1) *in* Ajana-*Form vor sich gehend* Çâṅkh. Çr. 1,4,12. — 2) *mit dem Worte* अयन *verbunden.* — 3) *nebst der Praecession* (astron.).

सायन्तन Adj. (f. ई) *zum Abend in Beziehung stehend, abendlich, vespertinus* 297,2. Vâsav. 95,5. 216,1. 2. 221,4.

सायंदुग्ध Adj. *Abends gemolken.*

सायंदोह m. *Abendmelkung, Abendmilch* Âpast. Çr. 1,11,3. 3,16,13. 4,14,1. 8,1,16. 2,5. 5,30. 9,1, 30. 11,21,7. °वत् Adv. 1,14,7. 8.

सायम् s. u. 1. साय 2).

सायमादि Adj. *Abends beginnend* Comm. zu Kâtj. Çr. 4,15,1.

सायमाश m. *Abendessen* Âpast. Çr. 4,3,7. Káraka 6,18. °प्रातराशे Loc. Gobh. 1,3,16.

सायमाहुति f. *Abendopfer* Gobh. 1,9,14.

सायमौपासनप्रयोग m. Titel Burnell, T.

सायंपोष m. *Abendnahrung.*

सायंप्रातर् Adv. *Abends und Morgens* 38,5. Auch getrennt सायं प्रातश्च.

सायंप्रातराशिन् Adj. (nur) *Abends und Morgens essend.*

सायंप्रातराहुति f. Du. *Abend- und Morgenspende* Kâtj. 10,19,3.

सायंप्रातर्दोह m. Du. *Abend- und Morgenmelkung* Kâtj. Çr. 25,5,2.

सायंप्रातर्मय Adj. *aus Abend und Morgen bestehend* Kâçikh. 62,90.

सायंप्रातर्होम m. Du. *Abend- und Morgenopfer* Gobh. 1,9,13.

सायंभव m. *das Abendwerden.*

सायंभोजन n. *Abendessen.*

सायंमन्त्र m. *der am Abend zu verwendende Mantra* (Taitt. Âr. 4,10,4) Baudhâjana im Comm. zu Âpast. Çr. 15,12,7.

सायवस m. Patron. Cat. Br.

सायसी f. in *दल°.

सायाह्न Adj. *Abends beginnend.*

सायाशन *n. Abendessen.*

सायास Adj. *mit Mühen —, mit Beschwerden verbunden.*

सायाह्न् n. *Abend.* Nur Loc. °ह्नि (Bhâm. V. 2, 155) und *°ह्नि.

सायाह्न m. dass.

*सायिन् m. *Reiter.* Richtig सादिन्.

सायुज्य n. *Gemeinschaft, Vereinigung; die nach dem Tode erlangte Gemeinschaft mit* einer Gottheit (Gen., Loc., Instr. [139,8] oder im Comp. vorangehend [139,20] Gaut.).

सायुज्यता f. dass. Hemâdri 1,424,22. 429,22.

सायुज्यत्व n. dass.

सायुज्यमुक्ति f. *die in der Gemeinschaft mit einem Gotte bestehende Erlösung.*

सायुध Adj. (f. आ) *mit Waffen versehen* MBh. 3, 15,9. 93,29. 8,89,66. 13,53,30.

सायोज्य n. = सायुज्य. प्राणैस् so v. a. *das am Leben Bleiben.*

सायोद्भिद Adj. *Abends aufblühend* Râgan. 10,90.

(साध्य) सावित्र m. Patron. RV. 6,20,6. v. l. साप्य.

1. सार 1) Adj. am Ende eines Comp. *verscheuchend, zu Nichte machend* Bâlar. 51,8. — 2) m. *a) Lauf, Gang.* — *b) Ausstreckung* (eines Gliedes). Hierher vielleicht Káraka 8,6.

2. सार 1) m. n. (adj. Comp. f. आ) *a) die inneren, festen Bestandtheile eines Körpers.* Bei Früchten so v. a. *Kerngehäuse.* — *b) Festigkeit, Härte; Stärke, Kraft.* Als relativer Begriff auch so v. a. *Schwäche.* — *c) Werth.* सारतस् *dem Werthe nach,* विभवसारेण so v. a. *nach den Vermögensumständen* Hemâdri 1,747,15. 760,19. — *d) Vermögen, Besitz, Reichthum.* सारतस् *nach den Vermögensumständen.* — *e) Kern,* so v. a. *Hauptsache, Quintessenz, das Beste, Werthvollste, etwas Werthvolles.* सारात्सारम् *das Allerbeste.* Am Ende eines adj. Comp. *das Vorwaltende, Hauptsache.* — *f) ein dem Temperament eines Menschen zu Grunde liegender Hauptbestandtheil des Körpers* (deren 8 oder 7). — *g) Bestandtheil* überh. — *h) Nektar.* — *i) saurer Rahm* und ** Butter* (Râgan. 15,2). — *k) verdickter als Räucherwerk verwandter Pflanzensaft, Harz.* — *l) Dünger.* — *m) Wasser* Vâsav. 105,2. Vgl. Zach. Beitr. 42. — *n) ein Fürst, der einem andern im Kriege zu Hülfe kommt, Bundesgenosse.* — *o)* bei den Maga Bez. *des Gürtels.* — *p)* in der Rhetorik *eine Art Klimax.* Beispiel Spr. 2347. 5776. — 2) *m. = मज्जन्, अस्थि, त्वचिसार, वज्रसार, वायु, रोग und पाशक. — 3) *f. सारा = कृष्णत्रिवृता und दूर्वा. — 4) f. सारी = *सारिका, पाशक (vgl. सारीक्रीडा) und *सप्तला. — 5) *n. = नवनीत, लौह und विपिन. — 6) Adj. (f. आ) *a) hart, fest, stark.* बल n. so v. a. *Kerntruppen.* — *b) kostbar, werthvoll.* — *c) der beste, vorzüglichste.* — *d) richtig.* — *e)* mit einem Instr. so v. a. *voller.* — *f)* = शार *bunt, scheckig* Kâd. 142,14 (शार 250,4).

3. सार Adj. *mit Speichen* Çulbas. 3,181. 214.

1. सारक 1) Adj. *laxativ.* — 2) *m. *Croton Jamalgota.*

2. °सारक Adj. *voll von.*

*सारकायण und *सारकेय Adj. von सरक.

सारकौमुदी f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

*सारक्य Adj. von सरक.

सारक्षेत्रमाहात्म्य n. und °सारोद्धार m. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

*सारखदिर m. *ein der Acacia Catechu verwandter Baum.*

सारग Adj. *kräftig, stark* Çiç. 19,33.

*सारगन्ध m. *Sandel.*

सारगात्र Adj. *starken Körpers* MBh. 6;3316.

सारगीता f. Titel eines Werkes.

सारगुण m. *Haupttugend* Ind. St. 15,380.

सारग्रहमञ्जरी f. Titel eines Werkes.

सारग्राहिन् Adj. *ein Verständniss für etwas Vortreffliches habend* R. 3,72,1.

सारघ 1) Adj. *von der Biene kommend.* — 2) m. *Biene.* — 3) n. *Honig.*

सारङ्ग und सारङ्ग (Cat. Br.) 1) Adj. (f. सारङ्गी) *a) bunt, scheckig.* — *b) von der* Sâraṅga *genannten Antilope kommend.* — 2) m. *a)* Bez. *verschiedener Vögel: ein* Pratuda, Vishkira, *Cuculus melanoleucus, *der indische Kuckuck* (कोकिल), ** Pfau* und **= राजहंस. — *b) Biene.* — *c) eine Antilopenart.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *d) * Elephant.* — *e) ein best. Metrum.* — *f) ein best.* Râga S. S. S. 110. — *g) ein best. Tact* S. S. S. 234. — *h) *= कुत्त, चित्रमृग, वाग्यभेद, अंशुक, कामदेव, धनुस्, केश, स्वर्ण, आभरण, पद्म, शङ्ख, चन्दन, कर्पूर, पुष्प, मेघ, पृथिवी, रात्रि, दीप्ति und सिंह. — *i)* N. pr. eines Mannes. — 3) f. सारङ्गी *a) das Weibchen eines best. Vogels.* Vgl. शारङ्गी. — *b) eine Art Geige.* — *c) ein best. Metrum.* — *d)*